

Obsah

Úvod	5
1 Teoretická východiska	8
1.1 Vymezení pojmu těžké tělesné postižení, etiologické faktory	8
1.2 Východiska a perspektivy intervence u jedinců s těžkým postižením v ČR	14
1.3 Cíl, úkoly a principy edukace u jedinců s více vadami	22
1.4 Proces a metody edukace u vícenásobně postižených	27
1.5 Materiální a technické prostředky edukace	29
2 Mechanismy ovlivňující edukaci	33
2.1 Variabilita vývoje u jedinců s více vadami	33
2.2 Speciálně pedagogická diagnostika a její specifika	42
2.3 Intervenční opatření, sestavení IVP	54
2.4 Aspekty a specifika při edukaci jedinců s těžkým postižením	63
2.5 Osobnost edukátora	65
3 Modely stimulace	69
3.1 Polohování, podpora lezení a stimulace v oblasti hrubé motoriky	69
3.2 Sezení jako důležitý předpoklad pro experimentování a manipulaci s předměty	81
3.3 Facilitace a uplatnění facilitačních technik v praxi	87
3.4 Stimulace v oblasti sebeobsluhy a orientace v prostoru	90
3.5 Stimulace v oblasti komunikace	95

4 Další strategie podpory	107
4.1 Psychomotorika, vnímání okolního světa	107
4.2 Rozvoj myšlení, představivosti a paměti	118
4.3 Relaxace a hra	121
4.4 Snoezelen.	122
4.5 Metoda bazální stimulace	132
4.6 Masáže.	135
Literatura a další zdroje	139
Internetové zdroje	145

1.2 Materiální a technická podpora vzdělávání	39
2 Mechanismus ovlivňující edukaci	33
2.1 Variabilita vývoje v jednotlivých věkových skupinách	33
2.2 Speciální pedagogická diagnostika a její specifika	42
2.3 Intervenční opatření, sestavení IVP	54
2.4 Aspekty a specifika práce s jednotlivcem s těžkým postižením	63
2.5 Osobnost edukátora	68
3 Modely stimulace	69
3.1 Polohování, předpětí, lezení a stimulace v oblasti hrubé motoriky	69
3.2 Sezení jako důležitý předpoklad pro experimentování a manipulaci a před- mety	82
3.3 Facilitace a uplatnění facilitáčnických technik v praxi	87
3.4 Stimulace v oblasti sebedůvěry a orientace v prostoru	90
3.5 Stimulace v oblasti komunikace	95

